

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967235072.pdf> (tilgået 27. november 2021)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Det varede ogsaa kun ganske kort førend jeg følede alt det græsselige i min Forfatning; Jeg havde mistet min Tilflugt og Forsvar; Vel holdt min Beste Moder meget af mig men min ældste *Oncle*, der var jaloux over hendes Kierlighed til mig, Behærskede hende ganske. Min Fader havde derimod aldrig kunde Lidt mig; Jeg var idelig Maalet for hans [69](#) *Oncle Luuner*, jeg var ham aldrig til Maade, naar jeg i Morgen foretog mig det, som han i Dag Befalede, saa Blev jeg Ligefuldt igiennemheglet; og min Frygt for ham var alt for stor til at vove et eneste Ord til min Retfærdiggjørelse. Uagtet jeg merkede hvor Liden Kierlighed han havde til mig, saa havde jeg dog aldrig sagt det til min Beste Fader; thi hvor han var Lod det sig ikke til kiende. Den eneste Leylighed hvor jeg Lod mig <ud med> at jeg følede hans Ubillighed var da min yngre Syster, som var min Faders Afgud, døde i Aaret 1738; thi da min Moder om Morgenen sagde til mig: Jeg skal hilse dig fra *Lise* <,> vor Herre har taget hende i Nat. saa svarede jeg, ak hvorfor tog vor Herre ikke mig i hendes Sted, for mig kan *papa* dog ikke Lide. Havde det Behaget Gud at spare min Bedste Fader et Aar længere, var jeg Blevet Befriet for alt det, jeg, som Barn, maatte lide; thi min Beste Fader havde faaet min Beste Moders Samtykke til at tage mig i Huuset naar Sommeren kom, da jeg skulde have hans yngste Daatters, der i Aaret 1737 døde i sit 18<de> Aar, Værelser med alt hvad der var paa dem; og havde jeg først været hos hende, havde hun siden ikke mistet mig, og ligesaa lidet afskaffet de Læremestere jeg havde faaet; men Forsynet Bestemte det anderledes.